

Благочестие и милость.

Тебѣ, мое младо дѣте, поскривавамъ азъ тиа размышленія за христіанскѣ - тѣ любовь, за освященіе-то, благоговѣніе-то и умиленіе-то! — Тебѣ ги предава сама-та твоя съдба; за тебе ги е приготвило отеческо-то Божіе прорицаніе. — Дали щашъ небрежливо да ги отфъришъ отъ себѣ си, и лице то си назадъ отъ тѣхъ да обтурнаша? Дали щашъ камъ себѣ си студенъ да сѧ покажешъ?

Юноше, мое чадо, виждъ, ты си вѣчъ пристигналъ оныя годины, къ кои-то трѣбува да си все више и више свой; до нѣколко дни, ты щашъ все по малко да завысишъ отъ твои-те наставницы. Оныя, кои-то сѧ та родили, ще да умрятъ; твои-те родини ще да сѧ отдалечатъ отъ тебе; скоро ще времето на дѣтинство-то ти да одлѣти и ще да та остави и изневери. Ты щашъ да останешъ самичакъ. Ты щашъ само тогава да познаешъ, какво е то: да бъдешъ самъ въ скѣтъ-атъ и никого отъ твои-те родини да нѣмаишъ, но самъ себе. Отъ какъ си дошелъ на тол скѣтъ па до сенока (сега), все сѧ е дрѣгий трѣдилъ за тебе. Грижливите и нѣжни-те родительски сърца треперали сѧ надъ тебе; а сега си като озрѣло овоціе падналъ отъ любезното стебло, кое-то та е до сега на свои-те клончицы дръжало. Отъ